

Začasni ukrepi in ukrepi zavarovanja - Irska

KAZALO

- 1 Katere so različne vrste ukrepov?
- 2 Pod katerimi pogoji se lahko odredijo taki ukrepi?
 - 2.1 Postopek
 - 2.2 Glavni pogoji
- 3 Cilj in predmet takih ukrepov
 - 3.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet takih ukrepov?
 - 3.2 Kakšni so učinki takih ukrepov?
 - 3.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?
- 4 Ali se je zoper ukrep mogoče pritožiti?



1 Katere so različne vrste ukrepov?

Različne vrste začasnih ukrepov, ki so na voljo na irskih sodiščih, so sodne odredbe. Sodna odredba je odločba sodišča, ki stranki nalaga, naj nekaj stori ali se nečesa vzdrži. Kršitev sodne odredbe je razžalitev sodišča in za osebo, ki krši tako odredbo, se lahko predlaga kazen zapora. Sodna odredba je lahko:

(i) stalna,

(ii) za določen čas ali

(iii) izdana začasno do konca odločanja v sporu.

Če tožnik meni, da bi lahko toženec odstranil ali uničil bistvene predmete ali dokumente, lahko pri sodišču *ex parte* zahteva izdajo odredbe iz sodbe v zadevi Anton Piller, ki je vrsta sodne odredbe, v skladu s katero mora toženec tožniku dovoliti vstop v svoje prostore, da preišče dokumente ali druge predmete in odstrani kar koli, kar je last tožnika. Če tožnika skrbi, da bi lahko toženec odtujil nekatera ali vsa svoja sredstva in ne bi mogel izpolniti tožnikovega zahtevka, če bi ta v sodnem postopku nazadnje uspel, potem lahko tožnik od sodišča zahteva, da izda t. i. sodno odredbo „Mareva“ („Mareva injunction“) ali sklep o zasegu, ki preprečuje, da bi toženec razpolagal s svojimi sredstvi med časom veljavnosti odredbe. Na splošno sodna odredba „Mareva“ preprečuje, da bi toženec, ki ni v pristojnosti določenega sodišča, ima pa sredstva, ki spadajo v pristojnost tega sodišča, ta sredstva odstranil med sojenjem.

Kadar tožnik uveljavlja denarno terjatev, lahko od sodišča zahteva izdajo odredbe, ki nalaga, naj toženec izvrši vmesno plačilo dela ali celotnega zneska, ki se zahteva na sodišču. Nasprotno pa lahko toženec, ki ga skrbi, da tožnik ne bo mogel poravnati stroškov postopka toženca za uspešno zagovarjanje v postopku, če bo tožbo izgubil, sodišče prosi, naj tožniku odredi položitev varščine za stroške postopka s plačilom denarnega zneska sodišču. Če je izdana odredba o varščini za stroške postopka v korist toženca, tožnik ne bo mogel nadaljevati tožbe, če sodišču ne plača denarnega zneska, kot mu je bilo naloženo s sodno odločbo.

Višje sodišče je tudi pristojno za izdajanje začasnih odredb, s katerimi podpre postopke, ki so v pristojnosti drugega sodišča, če je to primerno. Izda lahko sodno odredbo o zasegu, ki velja za cel svet („worldwide freezing injunction“), ki se nanaša na sredstva v

pristojnosti drugih sodišč, če obstaja bojazen ali sum, da bo toženec poskušal preusmeriti svoja sredstva, da bi se izognil izvršitvi sodbe, ki je bila izdana zoper njega.

2 Pod katerimi pogoji se lahko odredijo taki ukrepi?

2.1 Postopek

Večina zahtev za izdajo sodnih odredb se lahko vloži na okrožnem ali višjem sodišču. Vendar se lahko določene vrste začasne odredbe izdajo le na višjem sodišču, kot so sklepi o zasegu, odredbe iz sodbe v zadevi Anton Piller in odredbe v zvezi s tujimi postopki.

Stranka, ki zahteva izdajo začasne odredbe, mora vložiti zahtevek, podprt z zapriseženo pisno izjavo. Vložnik mora v celoti razkriti vsa pomembna dejstva, zlasti če je zahtevek vložen, ne da bi bila druga stranka o tem obveščena. Zapriseženi pisni izjavi je treba priložiti osnutek odredbe, v katerem je natančno navedeno, kaj se od sodišča zahteva. Več informacij o potrebnih sodnih obrazcih je na voljo na spletišču – [Sodne službe Irske](#).

Če vložnik zahteve za sodno odredbo uspe pridobiti odredbo, ki jo je zahteval, mora običajno poravnati t. i. povračilo morebitne škode, če v postopku na koncu ne bi uspel, tako da se lahko drugi stranki, zoper katero je bila sodna odredba izdana, povrnejo stroški, ki nastanejo zaradi odredbe.

Zahteve za izdajo sodne odredbe se lahko vložijo *ex parte* ali ne da bi bila o tem obveščena druga stranka, če obstajajo utemeljeni razlogi za tako ravnanje. Take zahteve se lahko vložijo tudi pred začetkom postopka, če je to zaradi položaja tožnika nujno. [Za začasno odredbo na gospodarskem sodišču glej pravilo 6(3) odredbe 63A [pravilnika višjih sodišč](#) (Rules of the Superior Courts) iz leta 1986].

2.2 Glavni pogoji

Odločitev o tem, ali se začasna odredba izda ali ne, je stvar diskrecije sodišč, ki bodo tako odredbo izdala, če se to zdi upravičeno in primerno. [pravilo 6(1) odredbe 50 [pravilnika višjih sodišč](#) iz leta 1986]. Pri odločanju, ali je vmesno odredbo ustrezno izdati, mora sodišče določiti:

(i) ali se bo odločalo o upravičenem dobrovernem vprašanju;

(ii) ali bi bila dodelitev odškodnine ali nadomestila ustrezno pravno sredstvo, če bi se vložniku zavrnila izdaja sodne odredbe in bi nato v sodnem postopku uspel;

(iii) ali izdaja takšne odredbe ustreza zagotovitvi uravnoveženosti interesov („balance of convenience“).

Prvi pogoj je, da mora vložnik dokazati, da gre za odločanje o upravičenem vprašanju. To je razmeroma majhna ovira, ki jo mora vložnik pojasniti, vendar je bilo v zadnjih nekaj letih temu delu preskusa težje zadostiti, če je bila vrsta zavarovanja, ki jo je zahteval vložnik v fazi začasne odredbe, sodna odredba, s katero se od druge stranke zahteva, naj nekaj stori. V takem primeru so organi zdaj jasno navedli, da mora vložnik dokazati, da ima trdne argumente, s katerimi bo v sodnem postopku verjetno uspel.

3 Cilj in predmet takih ukrepov

3.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet takih ukrepov?

Izdaja sodnih odredb se lahko zahteva iz številnih razlogov, tudi zaradi preprečitve, da bi oseba razvijala ali uporabljala zemljišče in pri tem kršila pogoje ali pogodbe za projektiranje, omogočanja izvedbe preiskave premoženja in odstranitve predmetov, prisile delodajalca, da zaposlenega še naprej plačuje, ali preprečitve, da bi delodajalec najel nove zaposlene, dokler spor ni razrešen. Če je izdan sklep o zasegu ali odredba vrste „Mareva“, potem oseba, na katero je odredba naslovljena, ne more razpolagati s svojimi sredstvi na način, ki bi bil nezdržljiv s sodno odločbo. Oseba lahko, na primer, z bančnega računa dviguje le določene zneske denarnih sredstev in ne sme zmanjšati vrednosti svojega premoženja pod določen znesek, dokler se postopek v celoti ne zaključi.

3.2 Kakšni so učinki takih ukrepov?

Če stranka začasno odredbo krši, se lahko ta oseba obravnava zaradi razžalitve sodišča, in se lahko zanjo predlaga kazen zapora, lahko se oglobi ali se ji zasežejo sredstva. Prva stran odredbe mora vsebovati „kazenski nalog“, ki prejemnika uradno obvešča o morebitnih posledicah kršitve pogojev sodne odredbe. Podobno, če tretja oseba vedoma pomaga tožencu pri razpolaganju s premoženjem, ki je predmet sklepa o zasegu, je lahko navedena oseba prav tako kriva razžalitve sodišča. Zato se izvodi kakršnih koli sklepov o zasegu, ki jih izda sodišče, običajno vročijo vsem zainteresiranim tretjim osebam, kot so bančni poslovodje, računovodje in odvetniki, ki jih je najela stranka, na katero je odredba naslovljena, ali v katere službi so.

Vsaka pogodba, s katero se krši sodna odredba, je nezakonita in je oseba, ki ve za obstoj odredbe, ne bo mogla izvršiti. Vendar se lahko lastništvo še vedno prenese z nezakonito pogodbo in, ko je taka pogodba izpolnjena, tako običajno ni več mogoče izterjati na podlagi prenesenega premoženja, edino pravno sredstvo, ki preostane tožniku v takem primeru, pa je dodelitev nadomestila.

3.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Običajno je sodna odredba veljavna do konca sojenja (začasna odredba). Če je začasna odredba izdana, ne da bi bila o tem obveščena nasprotna stranka, potem bo običajno veljavna le določen čas, po preteku katerega bo potrebna druga sodna odločba.

4 Ali se je zoper ukrep mogoče pritožiti?

Da. Toženec ali katera koli stranka, ki je bila z izdajo začasne odredbe oškodovana, lahko kadar koli predlaga, da sodišče odredbo spremeni ali razglasi za nično. Stranka, ki želi izpodbijati sodno odredbo, mora o svojem zahtevku uradno obvestiti odvetnika nasprotne stranke. Sodišče lahko sodno odredbo razglasi za nično, če lahko toženec dokaže, da v prvi vrsti sploh ne bi smela biti izdana, če so se okoliščine od izdaje odločbe bistveno spremenile ali če je taka odločitev pravična in poštena. Kot je bilo navedeno, lahko sodišče od stranke, ki je zahtevala izdajo sodne odredbe, zahteva plačilo t.i. „povračila morebitne škode“ na sodišču, tako da bo imela stranka, zoper katero je bila odredba izdana, nekaj zaščite v zvezi z morebitnimi stroški, nastalimi zaradi sodne odredbe, če na koncu v postopku ne uspe.

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zadnja posodobitev: 07/11/2018